

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙХИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 317-ҳадис

317 - حَدَّثَنَا فَتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْيَثْرَى، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ قِرَاءَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَانَ يُسْرُ بِالْقِرَاءَةِ أَمْ يَجْهَرُ؟ قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يَفْعَلُ قَدْ كَانَ إِنَّمَا أَسْرَ وَرُبَّما جَهَرَ فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً

Абдуллоҳ ибн Абу Қайс раҳматуллоҳи алайҳдан ривоят қилинади:

«Оиша розияллоҳу анҳодан Набий соллоплоҳу алайҳи васалламнинг қироатлари ҳақида сўраб: «У зот қироатни махфий қиласми билар ёки жаҳрий қиласми билар?», дедим. У: «Сен айтган нарсани ҳаммасини қиласдилар. Гоҳида махфий, гоҳида жаҳрий қироат қиласдилар», деди. Шунда: «Бу ишда кенгчилик қиласдан Аллоҳга ҳамд бўлсин!», дедим».

Манба: hadis.islom.uz

